

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۹/۰۲

خوشحال آصفي

کونړ ژاړي، خو حکومت غوړ نه پرې گروي

کلونه کېږي، چې پاکستانی ځواکونه زمور پر خاوره او درېدلې ولس توغندي وروي، چې موخه یې نه خلکو ته معلومه ده او نه حکومت یې د مسوول په صفت سمه پوښتنه وکړه. ستاسې به په یاد وي، چې یو ځل پخواني دفاع وزیر بسم الله محمدي ویلي و "کرزي صیب د بالمثل عمل امر ورته کړی، خو دوی مني، چې ناغېږي یې کړي ده"، خو له بده مرغه دا لړۍ لا هم روانه ده او د ملي یووالي په څه ناڅه پنځه کلنه دوره کې د پاکستانی ږندو توغندیو باران په درز کې روان دی او دکنړ ولایت پر سرحدی ولسوالیو یې زرگونه توغندي وروي، چې له کبله یې په سلگونو ملکي وگړیو ته مرگ ژوبله اوښتې او سلگونه کورنۍ د خپلو کورونو پرېښودو ته اړ شوي دي.

دا لومړی ځل نه دی، چې پاکستانی ځواکونه پرکنړ ولایت توغنديز بریدونه کوي او یوازې کنړ ولایت هم ندی، چې پاکستان په کې د افغانستان په خاوره تیری کوي، بلکې له دې وړاندې په وار وار د ننگرهار په گوشتي کې، د پکتیکا په انگور اډه کې، د هلمند په بهرامچه کې، د خوست په غلام خان کې او د کندهار په سپین بولدک کې د افغانستان خاورې ته په لسگونو کیلومتر وړاندې راغلي او ان دا، چې په افغان خاوره یې پوځي تاسیسات هم جوړ کړي دي، خو له بده مرغه افغان حکومتونو یې پر وړاندې چوپتیا غوره کړې ده. په ځانگړي توگه د اشرف غني او عبدالله په مشرۍ حکومت یې پر وړاندې د پټې خولې سیاست غوره کړی دی. په دې لیکنه کې یوازې په کنړ ولایت کې د پاکستان په تیري او تر شایې په پرتو موخو، عواملو، د اوسني افغان حکومت پر چوپتیا او دکنړ ولایت پر ستراتیژیک اهمیت خبري کوو.

د کونړ ستراتیژیک او اقتصادي اهمیت او د نا امنه کولو تر شایې د پاکستان موخه:

یاد ولایت د پاکستان تر ولکې لاندې پښتونخوا سره کابو ۱۸۰ کیلومتره گډه پوله لري. لکه څرنګه چې د کونړ سوېل ته ننگرهار ولایت او لوېدیځ ته یې لغمان ولایت موقعیت لري، نو په آسانی سره ترې ننگرهار او لغمان ولایتونه کنترول کېدلای شي، چې د همدې ستراتیژیک اهمیت له مخې پاکستان غواړي یاد ولایت نا امنه او خلک یې پر حکومت بې باوره کړي، څو اړ شي د پاکستان شناختي کارېونه واخلي.

که د حکومت د چوپتیا سیاست په پایله کې خدای مکره د پاکستان لاس ته پریوځي، نو معنا یې دا ده، چې ننگرهار او لغمان به په ډیرې آسانی د پاکستان تر نفوذ لاندې راشي. کونړ ولایت له پوځي اړخه هم ډېر ستراتیژیک اهمیت لري او پاکستان غواړي چې په هر قیمت او هر لاره وي د کونړ خلک وځپي، څو خپلې شومې موخې ته ورسېږي. بله او اصلي موخه یې دا هم کېدلی شي، چې دغه سیمه له خلکو څخه تشه او خپل "جاسوسان او ترهګر" پکې وروزي.

همداراز کونړ ولایت د هېواد په کچه اصلي د نښترو (چهارتراش) بې ساري ځنگلونه لري، پر دې سربېره د بنون (زیتون)، څېړۍ او د سون لرگیو نور ډول ډول ځنگلونه لري.

په کونړ کې پر قدرتي ځنگلونو سربېره د بېچ درې ولسوالۍ په مانوګي او چپه دره کې د قیمتي ډبرو (ببروج) کانونه ډېر زیات دي، همداشان په خاص کونړ او سرکانو ولسوالیو کې د (کروماپت) کانونه دي، چې په قاچاقی توگه کېدل کېږي او پاکستان ته قاچاق کېږي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

بل پلو د کونړ د سیند اوبه دا مهال په وریا توگه پاکستان ته ځي، خو که پر دی سیند بند جوړ شي، نو ډېرې اوبه به یې په افغانستان کې ولگول شي. دلته هم پاکستان د کونړ ولایت د ناامنه کولو په موخه پر دی ولایت توغندیز بریدونه کوي، څو د کونړ د سیند اوبه پرې بندې نشي او یاد هیواد ته د قاچاق کېدونکیو قیمتي ډبرو مخنیوی ونشي.

پایله:

له تېرو څو کلونو راهیسې په افغانستان کې د پاکستان د لاسوهنو په ځانگړي توگه د افغانستان په ځمکنۍ بشپړتیا د تیري پر وړاندې افغان دولت وړ او مناسب غبرگون ندی بنودلی، چې پایله یې د پاکستان زړورنیا ده. د پاکستان پر وړاندې د افغان حکومتونو د چوپتیا بڼه بېلگه د اشرف غني او عبدالله شریک حکومت اوسنی دریځ دی، چې تر اوسه یې د پاکستان له لوري په افغان خاوره هر رنگه تیری یوازې غندلی دی او بس او تاسې به لیدلي وي، چې ان د کمپاین لپاره هم یوازې پر ټیلیفوني خبرو اتکا وشوه او خلاص.

پوښتنه:

دا، چې ولې یې تر اوسه وړ او جدي اقدام ندی کړی او کوم مجبوریتونه دي، چې نشي کولی له خپلو خلکو دفاع وکړي؟ بېلابېلې پوښتنې زېږوي.

یوه پوښتنه دا ده، چې آیا د حکومت مشرانو د افغانستان د خدمت هوډ او قسم ندی کړی؟

څوک یې غبرگون ته نه پرېږدي؟

آیا له غبرگونه ستړي شوي دي؟

آیا ډیپلوماسي یې ناکامه وه، چې نشي کولای ملگرو ملتونو ته پر پاکستان د فشار راوړلو قناعت ورکړي؟ که د خلکو خادمان دي نو بیا ولې د خلکو وینه او ژوند ورته اهمیت نه لري؟

او لسگونه داسې نورې پوښتنې...

حل لاره: داسې ښکاري، چې د حکومت تېرې چوپتیا ته په کتو ولس باید لاس په کار شي او د حل لاره د حکومت په لاس کې نه، بلکې د ولس په لاس کې ده.

نو په کار ده، چې خلک را پاڅیږي، خپل حکومت اصلاح کړي او د خپل ژوند د خونديتابه لپاره سره یو موی شي، له خپلې خاورې دفاع وکړي او هماغسې، چې د نورو زبرځواکونو خوله یې په سوک سمه کړي ده؛ د تور پنجابي خوله په سوک ورسره کړي، څو پوه شي:

«لا تر اوسه یې ماغزه په قرار نه دي»

چا، چې ما سره وهلی سر په سنگ دی»

پاکستان عملاً پر افغانستان یرغل کړی او کوي یې؛ او له خپلې خاورې دفاع که حکومت نشي کولی او په کمپاینونو کې بوخت دی، نو د ټولو دنده ده، چې مټي را ونغاړي او د هوساینې غږ پورته کړي.

پای